Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,**

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004	L 338	18	13.11.2004
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008	L 8	3	13.1.2009
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009	L 87	109	31.3.2009

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vihreällä kirjalla kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa käynnistettiin Euroopan laajuinen keskustelu kasvihuonekaasujen päästökaupan sopivuudesta ja mahdollisesta toimivuudesta Euroopan unionissa. Eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa on ollut erilaisia sidosryhmiä mukana tarkastelemassa yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien vihreään kirjaan perustuva kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (yhteisön järjestelmä). Päätelmissään 8 päivänä maaliskuuta 2001 neuvosto totesi eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman sekä vihreään kirjaan perustuvan työn erityisen merkityksen ja korosti konkreettisten toimien pikaista tarvetta yhteisön tasolla.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ([5]) perustetussa kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ilmastonmuutosta pidetään ensisijaisena toiminta-alueena, ja ohjelmassa esitetään yhteisön laajuisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista vuoteen 2005 mennessä. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään vuosien 2008—2012 aikana kasvihuonekaasujen päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna ja että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna.

(3) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY ([6]) hyväksytyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakiinnuttaminen sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä.

(4) Kun Kioton pöytäkirja, joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöy-

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) EYVL C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) EYVL C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2003 (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 72), Euroopan parlamentin päätös, tehty 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2003.
([5]) EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

▼B

täkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ([1]), tulee voimaan, se velvoittaa yhteisön ja sen jäsenvaltiot vähentämään pöytäkirjan liitteessä A lueteltujen ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.

(5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisestä päätöksen 2002/358/EY mukaisesti. Tällä direktiivillä on tarkoitus myötävaikuttaa siihen, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa tehokkaammin, järjestämällä tehokkaat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien eurooppalaiset markkinat ja siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle.

(6) Yhteisön CO_2-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/389/ETY ([2]) toteutettiin järjestelmä, jolla valvotaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämisessä. Tämä järjestelmä auttaa jäsenvaltioita niiden päättäessä myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.

(7) Yhteisön säännökset päästöoikeuksien jakamisesta jäsenvaltioissa ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, ettei sisämarkkinoiden toiminta häiriinny, ja vältetään kilpailun vääristyminen.

(8) Päästöoikeuksia jakaessaan jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä huomiota mahdollisuuksiin vähentää päästöjä teollisuusprosessien osalta.

(9) Jäsenvaltiot voivat säätää, että ne myöntävät henkilöille vuonna 2008 alkavana viisivuotiskautena voimassa olevia päästöoikeuksia ainoastaan niiden päästöoikeuksien osalta, jotka on mitätöity ja jotka vastaavat niitä päästöjen vähennyksiä, jotka nämä henkilöt ovat toteuttaneet jäsenvaltionsa alueella vuonna 2005 alkavan kolmivuotiskauden aikana.

(10) Tästä viisivuotiskaudesta alkaen siirrettäessä päästöoikeuksia toiseen jäsenvaltioon tehdään vastaavat mukautukset Kioton pöytäkirjan nojalla sallittuihin päästömääriin.

(11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiettyjä nimettyjä toimintoja harjoittavilla toimijoilla on kasvuhuonekaasujen päästölupa ja että ne tarkkailevat näihin toimintoihin liittyviä nimettyjä kasvihuonekaasupäästöjään ja raportoivat niistä.

(12) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin rikkomiseen, ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(13) Avoimuuden varmistamiseksi yleisöllä olisi oltava mahdollisuus tutustua tietoihin, jotka koskevat päästöoikeuksien jakamista ja päästöjen tarkkailun tuloksia, ellei ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([3]) edellyttämistä rajoituksista muuta johdu.

(14) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomus eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytän-

([1]) EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 167, 9.7.1993, s. 31, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 1999/296/EY (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 35).
([3]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

töönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ([1]) mukaisesti.

(15) Otettaessa uusia laitoksia yhteisön järjestelmän piiriin olisi noudatettava tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, ja näin ollen yhteisön järjestelmä voidaan laajentaa kattamaan myös muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöt, kuten ne, jotka ovat peräisin kemian- ja alumiiniteollisuudesta.

(16) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota säilyttämästä tai perustamasta kansallisia kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiä, joilla säännellään kasvihuonekaasujen päästöjä, jotka ovat peräisin muista kuin liitteessä I luetelluista tai yhteisön järjestelmän piiriin kuuluvista toiminnoista tai jotka ovat peräisin väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista.

(17) Jäsenvaltiot voivat osallistua kansainväliseen päästökauppaan Kioton pöytäkirjan osapuolina minkä tahansa muun sen liitteessä B mainitun osapuolen kanssa.

(18) Yhteisön järjestelmän kytkeminen kolmansien maiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin lisää Kioton pöytäkirjan velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti tehdyssä päätöksessä 2002/358/EY yhteisölle asetettujen päästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisen kustannustehokkuutta.

(19) Hankemekanismit, yhteistoteutus (JI) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan lukien, ovat tärkeitä, jotta tavoitteet saavutetaan sekä maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen että kustannustehokkaammin toimivan yhteisön järjestelmän osalta. Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti näitä mekanismeja olisi käytettävä täydentämään kansallista toimintaa, joka on näin ollen merkittävä osa näitä pyrkimyksiä.

(20) Tällä direktiivillä rohkaistaan energiatehokkaampien ja vähemmän päästöjä tuotantoyksikköä kohden aiheuttavien tekniikoiden käyttöön, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettu tekniikka mukaan lukien, kun taas hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla edistetään erityisesti sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettuja tekniikoita.

(21) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY ([2]) luodaan pilaantumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevat yleiset puitteet, joita voidaan käyttää kasvihuonekaasujen päästölupien myöntämisessä. Direktiiviä 96/61/EY olisi muutettava sen varmistamiseksi, ettei tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvasta laitoksesta peräisin oleville kasvihuonekaasujen suorille päästöille aseteta päästöjen raja-arvoja ja että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia määrätä koskemaan polttoyksiköitä tai muita yksiköitä, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY muiden vaatimusten soveltamista.

(22) Tämä direktiivi on Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukainen. Tätä direktiiviä olisi tarkistettava niihin liittyvän kehityksen perusteella sekä direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten ja kasvihuonekaasujen päästöjen seurannassa saavutetun edistymisen ottamiseksi huomioon.

(23) Päästöoikeuksien kaupan olisi oltava osa kattavaa ja yhdenmukaista politiikka- ja toimenpidekokonaisuutta, joka toteutetaan jä-

([1]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.
([2]) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

senvaltioiden ja yhteisön tasolla. Yhteisön järjestelmään kuuluvan toiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tarkastella sellaisten sääntely- tai veropolitiikkojen taikka muiden politiikkojen vaikutuksia, joilla on samat tavoitteet, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Direktiiviä tarkistettaessa olisi tarkasteltava sitä, missä määrin nämä tavoitteet on saavutettu.

(24) Verotus voi olla kansallisen politiikan väline sellaisten laitosten päästöjen rajoittamiseksi, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

(25) Politiikkoja ja toimenpiteitä olisi toteutettava jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla kaikilla talouden aloilla Euroopan unionissa eikä ainoastaan teollisuuden ja energian aloilla, jotta saadaan aikaan huomattavia vähennyksiä päästöissä. Komission olisi erityisesti harkittava yhteisön tason politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että liikennesektori myötävaikuttaa merkittävästi siihen, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät Kioton pöytäkirjan mukaiset ilmastonmuutosta koskevat velvoitteensa.

(26) Markkinoihin perustuvien järjestelyjen moninaisista mahdollisuuksista huolimatta ilmaston muutoksen rajoittamista koskevan Euroopan unionin strategian olisi perustuttava yhteisön järjestelmän ja muun tyyppisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten toimien väliseen tasapainoon.

(27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(28) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(29) Komissio ei voi muuttaa liitteessä III olevia perusteita 1, 5 ja 7 komitologiamenettelyä soveltaen. Muutokset, jotka koskevat vuoden 2012 jälkeisiä kausia, olisi tehtävä ainoastaan yhteispäätösmenettelyllä.

(30) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli yhteisön järjestelmän toteuttamista ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

▼M2

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

▼B

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä ”yhteisön järjestelmä”) kasvihuo-

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

nekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivistä 96/61/EY johtuvien vaatimusten soveltamista.

▼M2

3. Tämän direktiivin soveltamisen Gibraltarin lentoasemaan ei katsota vaikuttavan Espanjan kuningaskunnan tai Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan riidassa siitä, minkä valtion suvereniteetin alaisuuteen alue, jolla tämä lentoasema sijaitsee, kuuluu.

▼B

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”päästöoikeudella” ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritettyä ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä olevaa oikeutta päästää ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tiettynä ajanjaksona;

▼M2

b) ”päästöillä” jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja tai liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta ympäristöön päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja;

▼B

c) ”kasvihuonekaasuilla” liitteessä II lueteltuja kaasuja;

d) ”kasvihuonekaasujen päästöluvalla” 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;

e) ”laitoksella” kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

f) ”toiminnanharjoittajalla” henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa;

g) ”henkilöllä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;

h) ”uudella osallistujalla” yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan tai jonka kasvihuonekaasujen päästölupa on päivitetty laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksen tai laitoksen laajennuksen johdosta sen jälkeen, kun kansallisesta jakosuunnitelmasta on ilmoitettu komissiolle;

i) ”yleisöllä” yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

j) ”hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä” tai ”hiilidioksidiekvivalenttitonnilla” yhtä tonnia hiilidioksidia (CO_2) tai minkä tahansa muun liitteessä II luetellun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen;

▼M1

k) ”liitteen I osapuolella” ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) liitteessä I mainittua osapuolta, joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan sen 1 artiklan 7 kohdassa määrätyllä tavalla;

l) ”hanketoiminnalla” hanketoimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I osapuoli on hyväksynyt Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

m) ”päästövähennysyksiköllä” yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

n) ”sertifioidulla päästövähennyksellä” yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

▼M2

o) ”ilma-aluksen käyttäjällä” henkilöä, joka käyttää ilma-alusta sen suorittaessa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, tai jos kyseinen henkilö ei ole tiedossa tai ilma-aluksen omistaja ei ole yksilöinyt käyttäjää, ilma-aluksen omistajaa;

p) ”kaupallisen lentoliikenteen harjoittajalla” toiminnanharjoittajaa, joka tarjoaa korvausta vastaan säännöllisiä tai muita kuin säännöllisiä lentoliikennepalveluja matkustajien, rahdin tai postin kuljettamiseksi;

q) ”hallinnoivalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on 18 a artiklan mukaisesti vastuussa yhteisön järjestelmän hallinnoinnista tietyn ilma-aluksen käyttäjän osalta;

r) ”ilmailusta aiheutuvilla päästöillä” kaikkien liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien, jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentopaikalta lähtevien tai tällaiselle lentopaikalle kolmannesta maasta saapuvien lentojen päästöjä;

s) ”ilmailun aiemmilla päästöillä” liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävien ilma-alusten vuosien 2004, 2005 ja 2006 keskimääräisiä vuotuisia päästöjä.

II LUKU

ILMAILU

3 a artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan liittyvien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

3 b artikla

Ilmailutoiminta

Komissio laatii viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen suuntaviivat, jotka koskevat liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan yksityiskohtaista tulkintaa.

3 c artikla

Ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä

1. Ilma-alusten käyttäjille 1 päivän tammikuuta 2012 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välillä jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 97 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä.

▼M2

2. Tämän direktiivin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavana kautena ja, mikäli 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun perusteella ei tehdä mitään muutoksia, kunakin sitä seuraavana kautena ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 95 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä kerrottuna kauteen kuuluvien vuosien määrällä.

Prosenttiosuutta voidaan tarkistaa osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

3. Komissio tarkastelee uudelleen ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärää 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Komissio tekee päätöksen ilmailun aiemmista päästöistä parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella, todellisiin liikennetietoihin perustuvat arviot mukaan luettuina, viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009. Kyseistä päätöstä tarkastellaan 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3 d artikla

Ilmailun päästöoikeuksien jakomenettely huutokaupalla

1. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena on 15 prosenttia päästöoikeuksista myytävä huutokaupalla.

2. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen 15 prosenttia päästöoikeuksista on myytävä huutokaupalla. Tätä prosenttiosuutta voidaan lisätä osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

3. Annetaan asetus, jossa säädetään yksityiskohtaisesti jäsenvaltioissa järjestettävistä sellaisten päästöoikeuksien huutokaupoista, joita ei tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tai 3 f artiklan 8 kohdan mukaisesti tarvitse myöntää maksutta. Jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista päästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden viitevuosi on 2010, ja kunkin sitä seuraavan 3 c artiklassa tarkoitetun kauden viitevuosi on se kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua.

Mainittu asetus, jolla muutetaan tämän direktiivin muita kuin olennaisia osia täydentämällä direktiiviä, on annettava 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Kyseiset tulot olisi käytettävä ilmastonmuutoksen torjumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, etenkin kehitysmaissa, vaikutusten lieventämiseen liittyvän tutkimuksen ja kehitystyön rahoittamiseen, ennen kaikkea ilmailun ja lentoliikenteen aloilla, päästöjen vähentämiseen tukemalla vähäpäästöistä liikennettä sekä yhteisön järjestelmän hallinnoinnista aiheutuvien kulujen kattamiseen. Huutokaupasta saaduilla tuloilla olisi rahoitettava myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuista rahastoa sekä metsien hävittämistä estäviä toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan perusteella toteuttamistaan toimista.

5. Tietojen ilmoittaminen komissiolle tämän direktiivin mukaisesti ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

▼M2

3 e artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen ilma-alusten käyttäjille

1. Ilma-alusten käyttäjät voivat hakea maksutta jaettavia ilmailun päästöoikeuksia kullekin 3 c artiklassa tarkoitetulle kaudelle. Hakemus voidaan tehdä toimittamalla hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa koskevat todennetut tonnikilometritiedot kyseiseltä tarkkailuvuodelta. Tässä artiklassa tarkkailuvuodella tarkoitetaan kalenterivuotta, joka päättyy 24 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua liitteiden IV ja V mukaisesti, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta vuotta 2010. Hakemus on tehtävä vähintään 21 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2011.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti vastaanotetut hakemukset komissiolle vähintään 18 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Vähintään 15 kuukautta ennen kunkin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2011, komissio laskee:

a) kyseiselle kaudelle 3 c artiklan mukaisesti jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärän;

b) kyseisellä kaudella 3 d artiklan mukaisesti huutokaupattavien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

c) kyseisellä kaudella 3 f artiklan 1 kohdan mukaisesti ilma-alusten käyttäjiä varten erityisvarannossa olevien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

d) kyseisellä kaudella maksutta myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien määrän vähentämällä b ja c alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrän a alakohdassa päätetystä päästöoikeuksien kokonaismäärästä; ja

e) vertailuluvun, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, ja tekee päätöksen, jossa nämä määrät vahvistetaan.

Edellä e alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksina tonnikilometriä kohden ilmaistu vertailuluku on laskettava jakamalla d alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrä komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimitetuissa hakemuksissa mainittujen tonnikilometritietojen summalla.

4. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle, jonka hakemus on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, kyseisellä kaudella jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu kertomalla hakemuksessa ilmoitetut tonnikilometritiedot 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla vertailuluvulla; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle kunakin vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka määritetään jakamalla käyttäjälle kyseisellä kaudella jaettujen a alakohdan mukaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä siihen kauteen kuuluvien vuosien määrällä, jonka aikana ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

5. Hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä kullekin ilma-aluksen käyttäjälle tälle kyseisenä vuonna tämän artiklan tai 3 f artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet viimeistään

▼M2

28 päivänä helmikuuta 2012 ja kunkin seuraavan vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

3 f artikla

Erityisvaranto tiettyjä ilma-alusten käyttäjiä varten

1. Kunakin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena 3 prosenttia jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä on siirrettävä erityisvarantoon sellaisia ilma-alusten käyttäjiä varten,

a) jotka aloittavat liitteen I soveltamisalaan kuuluvan ilmailutoiminnan sen tarkkailuvuoden jälkeen, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla; tai

b) joiden tonnikilometritiedoissa on tapahtunut keskimäärin yli 18 prosentin kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

ja joiden a alakohdan mukainen toiminta tai b alakohdan mukainen lisätoiminta ei ole kokonaan tai osittain jatkoa toisen ilma-aluksen käyttäjän aikaisemmin harjoittamalle ilmailutoiminnalle.

2. Ilma-aluksen käyttäjä, joka täyttää 1 kohdan edellytykset, voi pyytää päästöoikeuksien maksutonta jakamista erityisvarannosta tekemällä sitä koskevan hakemuksen hallinnoivan jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle. Hakemus on tehtävä viimeistään sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota se koskee, kolmannen vuoden kesäkuun 30 päivänä.

Ilma-aluksen käyttäjälle 1 kohdan b alakohdan mukaisesti jaettavien päästöoikeuksien määrä saa olla enintään 1 000 000.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisessa hakemuksessa on

a) oltava liitteen IV ja V mukaisesti todennetut tonnikilometritiedot ilma-aluksen käyttäjän harjoittamasta, liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jota se on harjoittanut sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota hakemus koskee, toisen kalenterivuoden aikana;

b) osoitettava, että 1 kohdan mukaiset edellytykset päästöoikeuksien saamiseksi täyttyvät;

c) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvien ilma-aluksen käyttäjien osalta ilmoitettava

   i) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien prosenttimääräinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

   ii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä; ja

   iii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä, jos kasvu ylittää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn prosenttiosuuden.

▼M2

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta toimitettava kyseisen kohdan nojalla vastaanottamansa hakemukset komissiolle.

5. Komissio päättää viimeistään 12 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta vertailumenetelmästä, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti.

Jollei 6 kohdasta muuta johdu, vertailuluku lasketaan jakamalla erityisvarannossa olevien päästöoikeuksien määrä

a) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti toimitettuihin hakemuksiin sisältyvien tonnikilometritietojen kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuihin hakemuksiin sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisen kasvun kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku ei saa johtaa suurempien päästöoikeuksien jakamiseen vuosittain tonnikilometriä kohden kuin 3 e artiklan 4 kohdan nojalla ilma-alusten käyttäjille vuosittain jaetut päästöoikeudet tonnikilometriä kohden.

7. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 5 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) erityisvarannosta jaetut päästöoikeudet ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti. Jaettavien oikeuksien määrä lasketaan kertomalla 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku

   i) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvillä tonnikilometritiedoilla, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä;

   ii) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisella kasvulla, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle vuosittain jaettavat päästöoikeudet, jotka määritellään jakamalla a alakohdan nojalla jaetut päästöoikeudet niiden täysien kalenterivuosien lukumäärällä, jotka ovat jäljellä 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kaudella, jota oikeuksien jakaminen koskee.

8. Jäsenvaltioiden on myytävä huutokaupalla erityisvarannosta jakamatta jääneet päästöoikeudet.

9. Komissio voi hyväksyä tämän artiklan nojalla yksityiskohtaisia sääntöjä erityisvarannon toiminnasta, myös 1 kohdan mukaisten valintaperusteiden noudattamisen arvioinnista. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 g artikla

Tarkkailu- ja raportointisuunnitelmat

Hallinnoivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä toimittaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle

▼M2

tarkkailusuunnitelman, jossa esitetään toimenpiteitä päästöjen ja 3 e artiklan mukaiseen hakemukseen tarvittavien tonnikilometritietojen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, ja että toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset suunnitelmat 14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden mukaisesti.

III LUKU

KIINTEÄT LAITOKSET

3 h artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muuhun liitteessä I tarkoitettuun toimintaan kuin ilmailutoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen päästölupien ja päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

▼B

4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu kyseiseen toimintaan liittyviä nimettyjä päästöjä, ilman että toimivaltainen viranomainen on myöntänyt sen toiminnanharjoittajalle luvan 5 ja 6 artiklan mukaisesti tai laitos on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla.

5 artikla

Kasvihuonekaasujen päästölupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

a) laitos ja sen toiminnat sekä käytössä oleva teknologia,

b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjä,

c) laitoksesta aiheutuvien liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjen lähteet, ja

d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden mukaisesti.

Lupahakemukseen on myös kuuluttava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista yksityiskohdista.

6 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvan ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan päästää kasvihuonekaasuja koko laitoksesta tai sen osasta, jos sille on osoitettu, että toiminnanharjoittaja pystyy tarkkailemaan päästöjä ja raportoimaan niistä.

Kasvihuonekaasujen päästölupa voi koskea saman toiminnanharjoittajan samassa sijaintipaikassa olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

2. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;

b) kuvaus laitoksen toiminnoista ja päästöistä;

c) päästöjen tarkkailua koskevat vaatimukset, joissa määritetään tarkkailumenetelmät ja -tiheys;

▼B

d) päästöraportointia koskevat vaatimukset; ja

▼M2

e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, neljän kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

▼B

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen laajennuksista, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 96/61/EY kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 96/61/EY liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvan myöntämisehdot ja -menettely yhteensovitetaan mainitussa direktiivissä säädettyjen lupaehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 96/61/EY säädettyihin menettelyihin.

9 artikla

Kansallinen jakosuunnitelma

1. Kunkin jäsenvaltion on jokaista 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kautta varten laadittava kansallinen suunnitelma, jossa esitetään päästöoikeuksien kokonaismäärä, jonka jäsenvaltio aikoo kyseiseksi kaudeksi myöntää, sekä se, miten sen on tarkoitus nämä oikeudet jakaa. Suunnitelman laatimisessa on käytettävä objektiivisia ja avoimia perusteita, mukaan lukien liitteessä III luetellut perusteet, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ohjeet liitteessä III lueteltujen perusteiden täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksen soveltamista.

11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kautta koskeva suunnitelma on julkistettava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 31 päivään maaliskuuta 2004 mennessä. Seuraavia kausia koskeva suunnitelma on julkaistava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vähintään 18 kuukautta ennen kyseisen kauden alkamista.

2. Kansallisia jakosuunnitelmia on tarkasteltava 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3. Jäsenvaltion tehtyä 1 kohdan mukaisen ilmoituksen kansallisesta jakosuunnitelmasta komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hylätä suunnitelman tai sen osan sillä perusteella, että se ei ole liitteessä III lueteltujen perusteiden tai 10 artiklan mukainen. Jäsenvaltio voi tehdä 11 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen päätöksen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset. Komission on perusteltava hylkäävä päätös.

▼B

10 artikla

Jakomenetelmä

Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 95 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi. Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.

11 artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaa kolmivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja päästöoikeuksien jakamisesta kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kauden alkamista, ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaa viisivuotiskautta ja kutakin sitä seuraavaa viisivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja aloitettava menettely päästöoikeuksien jakamiseksi kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään 12 kuukautta ennen kunkin kauden alkamista ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kyseisen jäsenvaltion kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

3. 1 tai 2 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on noudatettava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 87 ja 88 artiklan vaatimuksia. Jakopäätöksiä tehdessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon se, että päästöoikeuksia on oltava uusien osallistujien saatavilla.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä osa päästöoikeuksien kokonaismäärästä 1 tai 2 kohdassa mainitun kauden kutakin vuotta varten kyseisen vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

▼M2

IV LUKU

ILMAILUUN JA KIINTEISIIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

▼M1

11 a artikla

Hanketoiminnoista saatujen päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttö yhteisön järjestelmässä

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat kunakin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttää hanketoiminnoista saatuja päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä tiettyyn kunkin jäsenvaltion kansallisessa jakosuunnitelmassaan kyseistä kautta varten määrittämään prosenttiosuuteen asti kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sellaista päästövähennysyksikköä tai sertifioitua päästövähennystä vastaan, joka on merkitty kyseiselle toiminnanharjoittajalle sen kansallisessa rekisterissä.

▼M2

1 a. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden aikana ilma-alusten käyttäjät voivat käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä 15 prosenttiin saakka niistä päästöoikeuksista, jotka ilma-alusten käyttäjien on palautettava 12 artiklan 2 a kohdan mukaisesti.

▼M2

Seuraavien kausien osalta ilmailutoiminnan käytettävissä olevien sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden prosenttiosuutta tarkastellaan uudelleen osana tämän direktiivin yleistä tarkistamista ja ottaen huomioon kansainvälisen ilmastonmuutosta koskevan järjestelmän kehittäminen.

Komissio julkaisee kyseisen prosenttiosuuden vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin 3 c artiklassa tarkoitetun kauden alkua.

▼M1

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttää hanketoiminnoista saatuja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sertifioitua päästövähennystä vastaan. Jäsenvaltioiden on mitätöitävä sertifioidut päästövähennykset, jotka toiminnanharjoittajat ovat käyttäneet 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena.

3. Yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kaikkia päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä, jotka on myönnetty ja joita voidaan käyttää UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan sekä niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti,

a) paitsi että sen huomioon ottamiseksi, että UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä käyttämästä ydinvoimahankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohtaan ja päätökseen 2002/358/EY perustuvien sitoumusten täyttämiseksi, toiminnanharjoittajien on pidättäydyttävä käyttämästä tällaisista hankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ensimmäisenä viisivuotiskautena;

   ja

b) lukuun ottamatta maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloutta koskevista toiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä.

11 b artikla

Hanketoiminnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hanketoimintojen perusurat, siten kuin ne on määritelty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä, Euroopan unionin kanssa liittymissopimuksen allekirjoittaneissa maissa toteutettaville hanketoiminnoille, noudattavat kaikilta osin yhteisön säännöstöä, mukaan lukien liittymissopimukseen sisältyvät väliaikaiset poikkeukset.

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, hanketoimintoja isännöivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ei myönnetä tämän direktiivin soveltamisalaan ►M2 kuuluvan toiminnan ◄ kasvihuonekaasujen vähentämisestä tai rajoittamisesta.

3. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjä, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja mitätöi saman määrän päästöoikeuksia.

4. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan epäsuorasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästötasoa, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioi-

▼M1

tuja päästövähennyksiä ainoastaan, jos sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.

5. Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen on varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan niitä asiaa koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.

6. Yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisia hankkeita hyväksyessään, että asiaankuuluvat kansainväliset perusteet ja ohjeet, maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raporttiin ”Dams and Development – A New Framework for Decision-Making” sisältyvät perusteet ja ohjeet mukaan luettuina, otetaan huomioon tällaisia hanketoimintoja kehitettäessä.

▼M3

7. Komissio hyväksyy säännökset 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanemiseksi, erityisesti kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi, 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio hyväksyy säännökset tämän artiklan 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi siinä tapauksessa, että isäntämaaosapuoli täyttää kaikki kelpoisuusehdot yhteistoteutuksen hanketoimintoja varten. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää:

a) henkilöiden välillä yhteisössä;

b) yhteisössä olevien henkilöiden ja kolmansissa maissa olevien henkilöiden välillä, jos kyseinen päästöoikeus on tunnustettu 25 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin nojalla asetettavia rajoituksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan ►M2 ilma-aluksen käyttäjän 2 a kohdan mukaisten tai ◄ toiminnanharjoittajan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

▼M2

2 a. Hallinnoivan jäsenvaltion on varmistettava, että kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kukin ilma-aluksen käyttäjä palauttaa liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jonka osalta se on ilma-aluksen käyttäjä, edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti palautetut päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat.

▼B

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Päästöoikeudet ovat voimassa sinä 11 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona aiheutuvien päästöjen osalta, jolle ne on myönnetty.

2. Neljä kuukautta ensimmäisen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myöntää päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

3. Neljä kuukautta kunkin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ensimmäistä seuraavan viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity ►M2 12 artiklan 2 a tai 3 kohdan ◄ mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

14 artikla

Päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet

1. ►M3 Komissio hyväksyy ohjeet liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien, näihin toimintoihin liittyvien nimettyjen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ◄ Ohjeiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin päästöjen tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjä tarkkaillaan näitä ohjeita noudattaen.

▼M2

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä laatii näitä ohjeita noudattaen toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kalenterivuoden päätyttyä raportin kunakin kalenterivuonna laitoksesta tai 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen ilma-aluksesta, jonka käyttäjä kyseinen henkilö on, aiheutuneista päästöistä.

15 artikla

Todentaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat päästöraportit todennetaan liitteessä V ja komission kaikissa tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että tästä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä, jonka raporttia ei ole kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä todennettu edeltävän vuoden päästöjen osalta tyydyttäväksi liitteessä V ja kaikissa komission tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän raportti on todennettu tyydyttäväksi.

▼M2

Komissio voi antaa yksityiskohtaisia säännöksiä ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien raporttien todentamisesta ja 3 e ja 3 f artiklan mukaisista soveltamisohjeista, myös todentamismenetelmistä, joita todentajien on käytettävä, 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ►M2 ———— ◄ ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

▼M2

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä palauta toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää päästöoikeuksia, tämä on velvollinen maksamaan liikapäästöistä sakkoa. Tämä liikapäästösakko on 100 euroa kutakin sellaista aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa tai ilma-aluksen käyttäjää velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

▼B

4. Kolmivuotiskautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2005, jäsenvaltioiden on sovellettava liikapäästöihin pienempää sakkoa, joka on 40 euroa kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

▼M2

5. Jos ilma-aluksen käyttäjä ei noudata tämän direktiivin vaatimuksia ja jos vaatimusten noudattamista ei ole pystytty varmistamaan muilla lainvalvontatoimenpiteillä, sitä hallinnoiva jäsenvaltio voi pyytää komissiota päättämään asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

6. Hallinnoivan jäsenvaltion 5 kohdan nojalla esittämään pyyntöön on liitettävä seuraavat tiedot:

a) todisteet siitä, ettei ilma-aluksen käyttäjä ole täyttänyt tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan;

b) yksityiskohtaiset tiedot kyseisen jäsenvaltion toteuttamista valvontatoimista;

c) perustelut yhteisön laajuiseen toimintakieltoon määräämiselle; ja

d) suositus yhteisön laajuisen toimintakiellon soveltamisalaksi ja mahdollisesti sovellettaviksi ehdoiksi.

7. Vastaanotettuaan 5 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun

▼M2

komiteaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien välityksellä komitean työjärjestyksen mukaisesti.

8. Ennen 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio kuulee tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan viranomaisia, jotka vastaavat asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän valvonnasta. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät kuulemisen yhteisesti aina, kun se on mahdollista.

9. Harkitessaan 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio antaa asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle tiedoksi päätöksen perustana olevat keskeiset tosiseikat ja näkökohdat. Asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle annetaan mahdollisuus toimittaa komissiolle kirjallisia huomautuksia kymmenen työpäivän kuluessa tietojen antamisesta.

10. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tehdä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen päätöksen asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

11. Kunkin jäsenvaltion on pantava alueellaan täytäntöön 10 kohdan mukaiset päätökset. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteet, joita ne ovat toteuttaneet päätösten panemiseksi täytäntöön.

12. Tarvittaessa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M1

17 artikla

Tiedon saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöoikeuksien jakoon liittyvät päätökset, tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai valtuuttaa yksityisiä tai julkisia tahoja osallistumaan, ja kasvihuonekaasujen päästölupien perusteella vaaditut päästöraportit on saatettava yleisön saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

▼B

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä aiheelliset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien yhden tai useamman asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimetään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tämän direktiivin mukainen toiminta on yhteensovitettava.

▼M1

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että tahojen, jotka Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty hyväksymään hanketoiminnat Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sekä kansallisten viranomaisten, jotka UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjan 12 artikla, toiminta sovitetaan yhteen.

▼M2

18 a artikla

Hallinnoiva jäsenvaltio

1. Ilma-aluksen käyttäjää hallinnoiva jäsenvaltio on

a) siinä tapauksessa, että ilma-aluksen käyttäjällä on yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 anne-

▼M2

tun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 ([1]) mukainen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva liikennelupa, se jäsenvaltio, joka on myöntänyt liikenneluvan kyseiselle ilma-aluksen käyttäjälle; ja

b) kaikissa muissa tapauksissa se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä perusvuoden aikana.

2. Jos ilma-aluksen käyttäjää hallinnoivan jäsenvaltion alueella ei 3 c artiklassa tarkoitetun kauden ensimmäisten kahden vuoden aikana ole aiheutunut yhtään ilma-aluksen käyttäjän toiminnasta johtuvista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvista ilmailun päästöistä, kyseinen ilma-aluksen käyttäjä on siirrettävä seuraavaksi kaudeksi johonkin toiseen hallinnoivaan jäsenvaltioon. Uuden hallinnoivan jäsenvaltion on oltava se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä edellisen kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana.

3. Parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella komissio

a) julkaisee ennen 1 päivää helmikuuta 2009 luettelon ilma-alusten käyttäjistä, jotka harjoittivat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen, ja yksilöi kunkin ilma-aluksen käyttäjän osalta 1 kohdassa tarkoitetun hallinnoivan jäsenvaltion; ja

b) päivittää luettelon ennen kunkin seuraavan vuoden helmikuun 1 päivää lisäten siihen sellaiset ilma-alusten käyttäjät, jotka ovat ryhtyneet harjoittamaan liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

4. Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen laatia ohjeita siitä, miten hallinnoivan jäsenvaltion on tämän direktiivin mukaisesti hallinnoitava ilma-aluksen käyttäjiä.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ”perusvuodella” tarkoitetaan toiminnan ensimmäistä kalenterivuotta sellaisen ilma-aluksen käyttäjän osalta, joka on aloittanut toiminnan yhteisön alueella 1 päivän tammikuuta 2006 jälkeen, ja kaikissa muissa tapauksissa 1 päivänä tammikuuta 2006 alkavaa kalenterivuotta.

18 b artikla

Eurocontrolilta saatava apu

Komissio voi pyytää Eurocontrolilta tai muulta vastaavalta järjestöltä apua 3 c artiklan 4 kohdan ja 18 a artiklan velvoitteiden täyttämiseksi, ja se voi tässä tarkoituksessa tehdä asianmukaisia sopimuksia kyseisten järjestöjen kanssa.

▼B

19 artikla

Rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava rekisterin perustamisesta ja ylläpitämisestä sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä ja mitätöimisestä pidetään tarkkaa kirjanpitoa. Jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhteisessä järjestelmässä yhden tai useamman muun jäsenvaltion kanssa.

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterin on oltava yleisön käytettävissä, ja rekisterissä kirjataan erillisille tileille kunkin sellaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään ja jolle tai jolta niitä siirretään.

([1]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M3

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi komissio antaa asetuksen standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietojen avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä, taata yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja luottamuksellisuus tarvittaessa sekä varmistaa, ettei suoriteta siirtoja, jotka ovat Kioton pöytäkirjasta johtuvien velvoitteiden vastaisia. Asetuksessa on annettava säännöksiä myös päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käytöstä ja yksilöinnistä yhteisön järjestelmässä sekä tällaisen käytön laajuuden seurannasta. Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

20 artikla

Keskusvalvoja

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumatonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja mitätöimisestä.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkistuksia kustakin tapahtumasta rekisterissä varmistaakseen, että päästöoikeuksien myöntämisessä, siirtämisessä ja mitätöimisessä ei toimita sääntöjenvastaisesti.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuutta, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joka ei tai jotka eivät saa kirjata kyseistä tapahtumaa tai asianomaisiin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin sääntöjenvastaisuudet on selvitetty.

21 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. ►M1 Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöön yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden noudattamiseen, todentamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin ja tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. ◄ Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta.

▼M1

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen seurantaa, raportointia, todentamista sekä tämän direktiivin noudattamista.

▼M1

21 a artikla

Toimintavalmiuksien kehittämisen tukeminen

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti tukemaan toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta kyseiset maat voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävän kehityksen strategioita, ja jotta helpotetaan eri tahojen osallistumista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.

▼M3

22 artikla

Liitteen III muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitettä III, perusteita 1, 5 ja 7 lukuun ottamatta, kauden 2008–2012 osalta 21 artiklassa säädettyjen kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M3

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B

24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

▼M3

1. Ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, järjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus jäsenvaltiot voivat vuodesta 2008 alkaen soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti:

a) laitoksiin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, mikäli komissio hyväksyy tällaisten laitosten sisällyttämisen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, ja

b) toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M3

Jäsenvaltiot voivat vuodesta 2005 alkaen soveltaa samoin edellytyksin päästöoikeuksien kauppaa laitoksiin, jotka harjoittavat liitteessä I lueteltuja toimintoja, joiden kapasiteetti alittaa mainitussa liitteessä tarkoitetut rajat.

▼B

2. Tällaisia toimintoja harjoittaville laitoksille myönnetyt päästöoikeudet on mainittava 9 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa jakosuunnitelmassa.

▼M3

3. Komissio voi omasta aloitteestaan hyväksyä tai se hyväksyy jäsenvaltion pyynnöstä niiden päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet, jotka aiheutuvat sellaisista toiminnoista, laitoksista ja kasvihuonekaasuista, joita ei luetella liitteessä I, mikäli näiden päästöjen tarkkailu ja raportointi on mahdollista suorittaa riittävällä tarkkuudella.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

4. Jos tällaisia toimenpiteitä otetaan käyttöön, 30 artiklan nojalla suoritetussa uudelleentarkastelussa on pohdittava lisäksi sitä, olisiko liitettä I muutettava kyseisistä toiminnoista aiheutuvien päästöjen sisällyttämiseksi yhdenmukaisesti koko yhteisössä.

25 artikla

Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin

1. Niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen kolmansien maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet pöytäkirjan, olisi tehtävä sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä perustamissopimuksen 300 artiklan sääntöjen mukaisesti.

▼M3

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu sopimus on tehty, komissio hyväksyy tarvittavat säännökset, jotka liittyvät päästöoikeuksien vastavuoroiseen tunnustamiseen mainitun sopimuksen mukaisesti. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M2

25 a artikla

Lentoliikenteen ilmastonmuutosvaikutusten vähentämistä koskevat kolmansien maiden toimet

1. Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä maasta lähtevien ja yhteisöön saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin yhteisön järjestelmän ja kyseisen maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

Komissio voi tarvittaessa hyväksyä muutoksia, joiden seurauksena kyseisestä maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään neljännessä alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M2

Komissio voi ehdottaa muita muutoksia tähän direktiiviin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio voi myös tarvittaessa tehdä perustamissopimuksen 300 artiklan 1 kohdan perusteella neuvostolle suosituksia neuvottelujen aloittamiseksi tarkoituksena tehdä sopimus asianomaisen kolmannen maan kanssa.

2. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot pyrkivät edelleen yhteisymmärrykseen maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Komissio harkitsee tällaisen yhteisymmärryksen perusteella, onko tätä direktiiviä tarpeen muuttaa siltä osin kuin se koskee ilma-alusten käyttäjiä.

▼B

26 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan seuraavat alakohdat:

”Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun direktiivin 2003/87/EY (*) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.

Edellä olevia kolmea alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

_____

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

27 artikla

Tiettyjen laitosten väliaikainen poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä hakemuksen komissiolle laitosten väliaikaisesta jättämisestä yhteisön järjestelmän ulkopuolelle enintään 31 päivään joulukuuta 2007 saakka. Hakemuksessa on lueteltava kaikki tällaiset laitokset, ja hakemus on julkistettava.

2. Jos komissio 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti katsoo tarkasteltuaan yleisön kyseisestä hakemuksesta mahdollisesti esittämiä huomautuksia, että:

a) laitokset rajoittavat kansallisen politiikan seurauksena päästöjään yhtä paljon kuin jos ne olisivat direktiivin säännösten alaisia, ja

b) laitoksiin sovelletaan tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat 14 ja 15 artiklan nojalla säädettyjä vaatimuksia, ja

c) laitoksiin sovelletaan seuraamuksia, jotka vastaavat vähintään 16 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia, siinä tapauksessa, etteivät ne täytä kansallisia vaatimuksia,

▼B

se sallii kyseisten laitosten väliaikaisen jättämisen yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

On varmistettava, etteivät sisämarkkinat vääristy.

28 artikla

Ryhmittymien muodostaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia jotakin liitteessä I luetelluista toiminnoista harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajien muodostavan samaa toimintaa harjoittavien laitosten ryhmittymän 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi ja/tai 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi ensimmäiseksi viisivuotiskaudeksi tämän artiklan 2—6 kohdan mukaisesti.

2. Liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavat toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, tekevät toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen, jossa ilmoitetaan, mitkä laitokset ne haluavat yhdistää ryhmittymäksi ja miksi ajaksi, sekä esitetään todisteet siitä, että toimitsijamies kykenee täyttämään 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut velvoitteet.

3. Toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, nimeävät toimitsijamiehen,

a) jolle 11 artiklasta poiketen myönnetään toiminnanharjoittajien laitoskohtaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä,

▼M2

b) joka 6 artiklan 2 kohdan e alakohdasta ja 12 artiklan 3 kohdasta poiketen on vastuussa ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjä vastaavan muiden kuin II luvun mukaisesti myönnettyjen päästöoikeuksien määrän palauttamisesta, ja

▼B

c) joka ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä siinä tapauksessa, että jonkin toiminnanharjoittajan raporttia ei ole todennettu tyydyttäväksi 15 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

▼M2

4. Poiketen siitä, mitä 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, seuraamukset kohdistetaan toimitsijamieheen, jos velvoitetta palauttaa riittävä määrä muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjen kattamiseksi ei täytetä.

▼B

5. Jäsenvaltion, joka haluaa sallia yhden tai useamman ryhmittymän muodostamisen, on toimitettava 2 kohdassa tarkoitettu hakemus komissiolle. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta hylätä sen, jos se ei täytä tämän direktiivin vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen soveltamista. Hylkäämispäätös on perusteltava. Hylkäämistapauksessa jäsenvaltio voi sallia ryhmittymän muodostamisen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset.

6. Jos toimitsijamies laiminlyö 4 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten noudattamisen, kukin ryhmittymään kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittaja vastaa niistä 12 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti oman laitoksensa päästöjen osalta.

29 artikla

Ylivoimainen este

1. Jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden aikana tehdä hakemuksen komissiolle lisäpäästöoikeuksien myöntämisestä tietyille laitoksille ylivoimaisen esteen tapauksissa. Komissio ratkaisee, onko ylivoimainen este näytetty toteen, ja jos on, se antaa kyseiselle

▼B

jäsenvaltiolle luvan ei-siirtokelpoisten lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen kyseisten laitosten toiminnanharjoittajille.

2. Jollei perustamissopimuksesta muuta johdu, komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ohjeiston, jossa kuvataan olosuhteet, joiden vallitessa ylivoimainen este on näytetty toteen.

30 artikla

Uudelleentarkastelu ja kehittäminen

1. Kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen perusteella komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ehdotuksen liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä.

2. Tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen, kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen sekä kansainvälisen tilanteen kehittymisen perusteella komissio laatii tämän direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa käsitellään

a) sitä, olisiko liitettä I muutettava, ja millä tavoin, järjestelmän taloudellisen tehokkuuden lisäämiseksi edelleen siten, että siihen sisällytetään muita asiaankuuluvia aloja, kuten kemianteollisuus, alumiiniteollisuus ja liikennesektori, toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä,

b) yhteisön päästöoikeuksien kaupan suhdetta kansainväliseen päästökauppaan, joka alkaa vuonna 2008,

c) päästöoikeuksien jakamiseen sovellettavan menettelyn, mukaan lukien huutokaupalla tapahtuvan jakomenettelyn, jatkaminen vuoden 2012 jälkeen, sekä liitteessä III tarkoitettujen kansallisten jakosuunnitelmien laatimisperusteiden yhdenmukaistamisen jatkamista,

▼M1

d) hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä, mukaan lukien tarve yhdenmukaistaa päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten sallittua käyttöä yhteisön järjestelmässä,

▼B

e) päästökaupan suhdetta jäsenvaltioiden ja yhteisön toteuttamiin muihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin, mukaan lukien verotus, jolla pyritään samoihin tavoitteisiin,

f) sitä, olisiko asianmukaista, että on vain yksi yhteisön rekisteri,

g) liiallisista päästöistä aiheutuvien seuraamusten tasoa ottaen huomioon muun muassa inflaation,

h) päästöoikeuksien markkinoiden toimintaa, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta,

i) sitä, kuinka yhteisön järjestelmä mukautetaan laajentuneeseen Euroopan unioniin,

j) ryhmittymien muodostamista,

k) mahdollisuutta saada aikaan yhteisön laajuisia vertailuarvoja, joita voidaan käyttää jakamisen perustana ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat ja kustannushyötyanalyysi,

▼M1

l) hankemekanismien vaikutusta isäntämaihin, erityisesti niiden kehitystavoitteisiin, onko yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeissa hyväksytty sellaisia yli 500 megawatin vesivoimahanketoimintoja, joilla on kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia, ja tällaisista vesivoimahanketoiminnoista saatavien sertifioitujen päästövähennysten tai päästövähennysyksiköiden tulevaa käyttöä yhteisön järjestelmässä,

▼M1

m) toimintavalmiuksien kehittämisen tukemista kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa,

n) toimintatapoja ja menettelyjä kansallisten hanketoimintojen hyväksymistä varten jäsenvaltioissa ja tällaisista toiminnoista johtuviin päästövähennyksiin tai -rajoituksiin liittyvien päästöoikeuksien myöntämistä varten vuodesta 2008 alkaen,

o) teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muuntogeenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulokaslajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

▼B

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

▼M1

3. Ennen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kutakin kautta kunkin jäsenvaltion on julkistettava kansallisessa jakosuunnitelmassaan aikomuksensa käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä ja se prosenttiosuus kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista, johon asti toiminnanharjoittajat saavat käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten kokonaiskäytön on oltava yhdenmukaista asiaankuuluvien täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa Kioton pöytäkirjan ja UNFCCC:n ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY ([1]) 3 artiklan mukaisesti joka toinen vuosi, missä määrin kansallinen toiminta tosiasiallisesti muodostaa merkittävän osan kansallisen tason ponnisteluista sekä missä määrin hanketoimintojen käyttö tosiasiallisesti täydentää kansallista toimintaa ja mikä on niiden välinen suhde, Kioton pöytäkirjan asiaankuuluvien määräysten ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti. Komissio laatii tästä raportin mainitun päätöksen 5 artiklan mukaisesti. Tämän raportin perusteella komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tai muita ehdotuksia jäsenvaltioiden antamien säännösten täydentämiseksi sen varmistamiseksi, että mekanismien käyttö täydentää kansallista toimintaa yhteisössä.

▼M2

4. Tarkkailusta ja tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2014 tämän direktiivin toimivuutta liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan osalta ja voi tarpeen mukaan tehdä ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti. Komissio ottaa huomioon erityisesti

a) tämän direktiivin vaikutukset yhteisön järjestelmän yleiseen toimintaan;

b) ilmailun päästöoikeuksien markkinoiden toiminnan, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta;

([1]) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼M2

c) yhteisön järjestelmän tehokkuuden ympäristön kannalta ja sen, missä määrin ilma-alusten käyttäjille 3 c artiklan nojalla jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää olisi vähennettävä EU:n yleisten päästövähennystavoitteiden mukaisesti;

d) yhteisön järjestelmän vaikutukset ilmailualaan, mukaan lukien kilpailukykyä koskevat kysymykset, ottaen erityisesti huomioon täytäntöön pantujen ilmastonmuutospolitiikkojen vaikutukset ilmailuun Euroopan unionin ulkopuolella;

e) ilma-alusten käyttäjiä varten perustetun erityisvarannon ylläpidon, kun otetaan huomioon koko toimialan kasvuvauhdin todennäköinen lähentyminen;

f) yhteisön järjestelmän vaikutuksen yhteisön saarien, ilman meriyhteyttä olevien alueiden, syrjäisten alueiden ja yhteisön syrjäisimpien alueiden rakenteelliseen riippuvuuteen ilmakuljetuksesta;

g) sen, olisiko otettava käyttöön siirtomekanismi, jolla helpotettaisiin päästöoikeuksien kauppaa ilma-alusten käyttäjien ja laitosten toiminnanharjoittajien välillä siten, että samalla varmistetaan, että mikään liiketapahtuma ei johda päästöoikeuksien nettosiirtoon ilma-aluksen käyttäjiltä laitosten toiminnanharjoittajille;

h) liitteessä I suurimman sallitun lentoonlähtömassan ja ilma-aluksen käyttäjän vuosittain suorittamien lentojen lukumäärän osalta vahvistettujen poissulkevien raja-arvojen vaikutukset;

i) vaikutukset, jotka aiheutuvat tiettyjen yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ([1]) mukaisten julkisen palvelun velvoitteiden nojalla suoritettavien lentojen vapauttamisesta yhteisön järjestelmästä;

j) ilmailun tehokkuuden kehittymisen, tulevaisuuden kehitysmahdollisuudet mukaan luettuina, ja erityisesti edistymisen kohti ACAREn (Advisory Council for Aeronautics Research in Europe) tavoitetta, joka on sellaisten tekniikoiden kehittäminen ja toimivuuden osoittaminen, joilla voidaan vähentää polttoaineen kulutusta 50 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, sekä sen, onko tehokkuuden lisäämiseksi tarpeen toteuttaa muita toimenpiteitä; ja

k) lentoliikenteen aikaansaamien tiivistymisjuovien ja cirrus-pilvien vaikutusta ilmastonmuutokseen koskevan tieteellisen ymmärtämyksen kehittymisen, jotta voitaisiin esittää tehokkaita lieventäviä toimenpiteitä.

Komissio toimittaa tämän jälkeen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼B

31 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

([1]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8.

▼B

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

▼M2

TOIMINTALUOKAT, JOIHIN TÄTÄ DIREKTIIVIÄ SOVELLETAAN

▼B

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen.

2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos sama toiminnanharjoittaja suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

▼M2

Tammikuun 1 päivästä 2012 alkaen toimintaan kuuluvat kaikki lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä.

▼B

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Energia-ala	
Polttolaitokset, joiden nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen- ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Öljynjalostamot	Hiilidioksidi
Koksaamot	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto ja jalostus	
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus- tai sintrauslaitokset	Hiilidioksidi
Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Mineraaliteollisuus	
Laitokset, jotka tuottavat sementtiklinkkeriä kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennustiiliä, laattoja, kivitavaraa tai posliinia ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m^3 ja lastaustiheys ylittää 300 kg/m^3 uunia kohden	Hiilidioksidi
Muu toiminta	
Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan:	Hiilidioksidi
a) massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista	
b) paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi

▼B

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
▼M2	
Ilmailu	
Lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä. Tähän toimintaan eivät sisälly: a) muun kuin jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla kuljettavat lennot, jos tämä on osoitettu asianmukaisesti lentosuunnitelmassa; b) sotilasilma-aluksilla suoritettavat sotilaslennot sekä tulli- ja poliisilennot; c) asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat etsintä- ja pelastustoimintaan liittyvät lennot, palonsammutuslennot, humanitaariset avustuslennot ja kiireelliset sairaankuljetuslennot; d) lennot, jotka suoritetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 2 määriteltyjen näkölentosääntöjen mukaisesti; e) lennot, jotka päättyvät ilma-aluksen lähtölentopaikalle ja joiden aikana ei ole tehty välilaskua; f) yksinomaan lentolupakirjan saamista tai, kun kyseessä on ohjaamomiehistö, kelpuutuksen saamista varten suoritetut koululennot, joiden lentosuunnitelmissa on asianmukainen merkintä tästä; lentoja ei saa käyttää matkustajien ja/tai rahdin kuljettamiseen eikä ilma-aluksen siirtoon; g) yksinomaan tieteellistä tutkimusta varten tai ilma-alusten, ilma-alusten laitteiden tai maalaitteiden tarkastamista, testaamista tai hyväksyntää varten suoritetut lennot; h) lennot sellaisilla ilma-aluksilla, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kg; i) lennot, jotka suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisesti asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden puitteissa perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määritellyillä syrjäisimmillä alueilla olevilla reiteillä tai reiteillä, joilla tarjottu kapasiteetti on korkeintaan 30 000 paikkaa vuodessa; ja j) lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa kaupallisen lentoliikenteen harjoittaja, joka joko — suorittaa vähemmän kuin 243 lentoa kolmen peräkkäisen neljän kuukauden jakson aikana, tai — jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 10 000 tonnia vuodessa. Tätä kohtaa sovellettaessa lasketaan mukaan myös lennot, joilla kuljetetaan yksinomaan jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla.	Hiilidioksidi

▼B

LIITE II

3 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO_2)

Metaani (CH_4)

Typpioksiduuli (N_2O)

Fluorihiilivedyt (HFC)

Perfluorihiilivedyt (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF_6)

▼B

LIITE III

PERUSTEET 9, 22 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETTUJEN KANSALLISTEN JAKOSUUNNITELMIEN LAATIMISELLE

1. Kunakin kautena jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava jäsenvaltion päästörajoitusvelvoitetta, joka perustuu päätökseen 2002/358/EY ja Kioton pöytäkirjaan, ottaen huomioon toisaalta kokonaispäästömäärä, jota nämä päästöoikeudet vastaavat verrattuna tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista lähteistä aiheutuviin päästöihin, ja toisaalta kansalliset energiapolitiikat, ja sen olisi oltava kansallisen ilmastonmuutosohjelman mukainen. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää tässä liitteessä olevien perusteiden tinkimättömäksi soveltamiseksi todennäköisesti tarvittavaa määrää. Ennen vuotta 2008 on kyseisen määrän oltava johdonmukainen niiden toimien kanssa, joilla pyritään saavuttamaan tai ylittämään kunkin jäsenvaltion tavoite päätöksen 2002/358/EY ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti.

2. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava päätöksen 93/389/ETY mukaisesti laadittavia arvioita toteutuneesta ja suunnitellusta edistymisestä jäsenvaltioiden osallistumisessa yhteisön velvoitteiden täyttämiseen.

3. Jaettavien päästöoikeusmäärien on vastattavatämän suunnitelman kattamien toimintojen edellytyksiä, myös teknisiä edellytyksiä, vähentää päästöjä. Jäsenvaltiot voivat perustaa päästöoikeuksien jakamisen kasvihuonekaasujen päästöjen tuotekohtaiseen keskitasoon kussakin toiminnassa sekä kussakin toiminnassa saavutettavissa olevaan edistykseen.

4. Suunnitelman on vastattava yhteisön muita lainsäädännöllisiä ja poliittisia välineitä. Uusista lainsäädännöllisistä vaatimuksista johtuvat väistämättömät päästöjen lisääntymiset on otettava huomioon.

5. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja etenkin sen 87 ja 88 artiklan vaatimusten mukaisesti suunnitelma ei saa syrjiä eri yrityksiä tai aloja toisiinsa nähden siten, että suosittaisiin aiheettomasti tiettyjä yrityksiä tai toimintoja.

6. Suunnitelmassa on oltava tiedot siitä, millä tavalla uudet osallistujat voivat alkaa osallistua yhteisön järjestelmään kyseisessä jäsenvaltiossa.

7. Suunnitelmaan voi sisältyä varhaisia toimia, ja siinä on oltava tieto siitä, millä tavalla varhaiset toimet otetaan huomioon. Jäsenvaltiot voivat käyttää parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevien viiteasiakirjojen avulla saatuja vertailuarvoja kansallisten jakosuunnitelmien laatimisessa. Vertailuarvoihin voi sisältyä varhaisten toimien huomioon ottaminen.

8. Suunnitelmassa on oltava tietoa tavasta, jolla puhdas tekniikka, mukaan lukien energiatehokkaat teknologiat, otetaan huomioon.

9. Suunnitelmassa on selostettava, kuinka yleisö voi esittää huomautuksia. Lisäksi siinä on oltava tiedot järjestelyistä, joiden avulla varmistetaan huomautusten huomioon ottaminen ennen kuin päästöoikeuksien jaosta päätetään.

10. Suunnitelmaan on sisällyttävä luettelo tämän direktiivin kattamista laitoksista ja päästöoikeuksista, jotka niille kullekin aiotaan myöntää.

11. Suunnitelma voi sisältää tietoja siitä, millä tavalla Euroopan unionin ulkopuolisten maiden tai yksiköiden kilpailu otetaan huomioon.

▼M1

12. Suunnitelmassa on määritettävä se sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden enimmäismäärä, jonka toiminnanharjoittajat saavat käyttää yhteisön järjestelmässä, prosenttiosuutena kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Prosenttiosuuden on oltava yhdenmukainen Kioton pöytäkirjan sekä UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisten jäsenvaltioiden täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa.

▼B

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN TARKKAILUA JA RAPORTOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen tarkkailu ja raportointi

▼B

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Toimintatiedot × päästökerroin × hapettumiskerroin

Toimintatietoja (käytetty polttoaine, tuotantomäärät jne.) tarkkaillaan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Toiminnalle ominaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten on vielä kehitettävä juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta voidaan käyttää hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Jos päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, on lisäksi käytettävä hapettumiskerrointa. Jos toiminnalle ominaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei tarvitse käyttää.

Direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.

Kunkin toiminnan, laitoksen ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu

▼M3

Käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

Päästöraportin laatiminen

Toiminnanharjoittajan on sisällytettävä laitosta koskevaan raporttiin seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:

— laitoksen nimi;

— laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;

— laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen laji ja numero;

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite; ja

▼B

— laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään laskennallisesti:

— toimintatiedot;

— päästökertoimet;

— hapettumiskertoimet;

— kokonaispäästöt; ja

— epävarmuus.

C. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään mittaamalla:

— kokonaispäästöt;

— tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta; ja

— epävarmuus.

D. Poltosta aiheutuvien päästöjen osalta raportissa on lisäksi oltava hapetuskerroin, ellei hapetusta ole otettu huomioon jo toiminnalle ominaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen tarkkailu ja raportointi

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä on tarkkailtava laskentamenetelmällä. Päästöt on laskettava seuraavalla kaavalla:

Polttoaineen kulutus × päästökerroin

Polttoaineen kulutukseen on sisällytettävä apuvoimalaitteiden polttoaineen kulutus. Kunkin lennon todellisia polttoaineen kulutustietoja on käytettävä aina kun se on mahdollista; kulutus on laskettava seuraavalla kaavalla:

Lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu lentoa varten – lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu seuraavaa lentoa varten + tätä seuraavaa lentoa varten tankattu polttoaineen määrä.

Jos polttoaineen todellisia kulutustietoja ei ole saatavilla, on käytettävä standardoitua monivaiheista menetelmää polttoaineen kulutuksen arvioimiseksi parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella.

Laskelmissa on käytettävä IPCC:n vuoden 2006 inventaario-ohjeista tai näiden ohjeiden päivityksistä saatuja oletuspäästökertoimia, elleivät hyväksyttyjä analyyttisiä menetelmiä käyttävien riippumattomien ja akkreditoitujen laboratorioiden määrittämät toimintakohtaiset päästökertoimet ole tarkempia. Biomassan päästökerroin on nolla.

Kunkin lennon ja polttoaineen osalta on laadittava erilliset laskelmat.

Päästöraportin laatiminen

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 14 artiklan 3 kohdan mukaiseen raporttiinsa seuraavat tiedot:

A. Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ne ilma-alustyypit, joita käytetään raportin soveltamisalaan kuuluvalla kaudella sellaisen liitteessä I tarkoitetun

▼M2

ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite,

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Kunkin polttoainetyypin osalta, jonka päästöt lasketaan:

— polttoaineenkulutus,

— päästökerroin,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt, jotka ovat aiheutuneet

  — lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka lähtevät jäsenvaltion alueella olevalta lentopaikalta ja saapuvat saman jäsenvaltion alueella olevalle lentopaikalle,

  — muista lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka

  — lähtevät EU:n jäsenvaltiosta, ja

  — saapuvat EU:n jäsenvaltioon kolmannesta maasta,

— epävarmuus.

Tonnikilometritietojen tarkkailu 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Tämän direktiivin 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaista päästöoikeuksien jakamista koskevaa hakemusta varten ilmailutoimintaa koskevat tonnikilometritiedot on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

tonnikilometrit = matka × hyötykuorma

jossa

”matkalla” tarkoitetaan lähtölentopaikan ja saapumislentopaikan välistä isoympyräreittiä, johon on lisätty kiinteä tekijä 95 km; ja

”hyötykuormalla” tarkoitetaan kuljetetun rahdin, postin ja matkustajien kokonaismassaa.

Hyötykuormaa laskettaessa

— matkustajien määrä on ilma-aluksessa olevien henkilöiden määrä lukuun ottamatta miehistöä,

— ilma-aluksen käyttäjä voi soveltaa kyseisiä lentoja koskevissa massa- ja massakeskiöasiakirjoissaan ilmoitettujen matkustajien ja kirjatun matkatavaran osalta joko todellisia tai standardimassatietoja, tai yhtä matkustajaa ja tämän kirjattua matkatavaraa koskevaa oletusarvoa 100 kg.

Tonnikilometritietojen raportointi 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaiseen hakemukseensa seuraavat tiedot:

A Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

▼M2

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ilma-alustyypit, joita käytetään hakemusta koskevana vuotena liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite, ja

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Tonnikilometritiedot:

— lentojen määrä lentoasemapareittain,

— matkustajakilometrien määrä lentoasemapareittain,

— tonnikilometrimäärä lentoasemapareittain,

— matkustajien ja kirjatun matkatavaran massan laskemiseen käytettävä menetelmä,

— kaikkien sellaisten lentojen tonnikilometrimäärä, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana vuotena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä.

▼B

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TODENTAMISPERUSTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen todentaminen

▼B

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä I mainitun toiminnan päästöt.

2. Todentamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena on tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:

   a) ilmoitetut toimintatiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat;

   b) päästökertoimien valinta ja käyttö;

   c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat; ja

   d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.

3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää toiminnanharjoittajan osoittavan, että:

   a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;

   b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja

   c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.

4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.

5. Todentajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Todentamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien toimintojen strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Todentaja arvioi laitoksen kaikki päästölähteet todetakseen laitoksen kokonaispäästöihin vaikuttavien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.

9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.

10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos toiminnanharjoittaja käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.

▼B

Selvitys

11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta selvityksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset

12. Todentajan on oltava toiminnanharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:

a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat;

b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja

c) laitoksen kutakin päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntytapa.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen todentaminen

13. Tässä liitteessä vahvistettuja yleisiä periaatteita ja menetelmää on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien lentojen päästöjä koskevien raporttien todentamiseen.

Tätä varten

a) edellä 3 kohdassa oleva viittaus toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään ja 3 kohdan c alakohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-alukseen, jolla harjoitetaan raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

b) edellä 5 kohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään;

c) edellä 6 kohdassa oleva viittaus laitoksessa harjoitettavaan toimintaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaan raportin soveltamisalaan kuuluvaan ilmailutoimintaan;

d) edellä 7 kohdassa oleva viittaus laitoksen sijaintipaikkaan on ymmärrettävä viittaukseksi niihin paikkoihin, joissa ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

e) edellä 8 ja 9 kohdassa olevat viittaukset laitoksen päästölähteisiin on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-alukseen, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa; ja

f) edellä 10 ja 12 kohdassa olevat viittaukset toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-aluksen käyttäjään.

Ilmailualan päästöraporttien todentamista koskevat muut säännökset

14. Todentajan on erityisesti varmistettava, että

a) kaikki liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvat lennot on otettu huomioon. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennöintiä koskevia aikataulu- ja muita tietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina;

b) ilmailutoiminnassa käytettävän ilma-aluksen yhteenlasketut polttoaineen kulutusta koskevat tiedot ja ostettua tai muulla tavoin hankittua polttoainetta koskevat tiedot ovat johdonmukaisia.

Direktiivin 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamiseksi toimitettujen tonnikilometritietojen todentamista koskevat muut säännökset

15. Tässä liitteessä säädettyjä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen päästöraporttien todentamista koskevia yleisiä periaatteita ja menetelmiä sovelletaan soveltuvin osin myös ilmailun tonnikilometritietojen todentamiseen.

16. Todentajan on erityisesti varmistettava, että ainoastaan sellaiset lennot, jotka on tosiasiallisesti suoritettu ja jotka kuuluvat liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa, on otettu huomioon

▼**M2**

3 e artiklan 1 kohdan ja 3 f artiklan 2 kohdan mukaisessa ilma-aluksen käyttäjän hakemuksessa. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennetietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina. Todentajan on myös varmistettava, että ilma-aluksen käyttäjän raportoima hyötykuorma vastaa niitä hyötykuormatietoja, jotka ilma-aluksen käyttäjä tallentaa turvallisuustarkoituksia varten.